

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kovátsits László ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a nem védekező I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, a dr. Bodolai László (címe) ügyvéd által képviselt **II. rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű, és a nem védekező III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. február 26. napján kelt 22.P.20.416/2015/2. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében a www... internetes oldalon ...-én megjelent „...”, valamint a ...-én megjelent „...” című írások sérelmezett közlései miatt kérte az alperesek helyreigazításra kötelezését.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 36.000 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1), (2) bekezdéseit, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1), (2) bekezdéseit, 343. § (1) és (3) bekezdéseit.

Elsősorban azt fejtette ki, hogy azon internetes felületek, amelyeken megjelenő írásokat senki sem szerkeszti, vagy azok, amelyek különböző írásoknak a világhálón való megjelenéséhez csupán technikai lehetőséget biztosítanak, valamint azok, melyek tevékenységüket nem üzletszerűen végzik, nem tekinthetők sajtóterméknek. Ezeknek a feltételeknek együttesen kell fennállnia, bármelyik hiánya azt eredményezi, hogy az adott termék, vagy szolgáltatás nem tartozik a törvény hatálya alá, ezért sajtó-helyreigazítási igény sem terjeszthető elő vele szemben.

Megkülönböztetendőnek minősítette a hírportálokon megjelenő híradásokat véleményező, az ezen

portálok által rovatként üzemelő véleményező felületeket és az egyszerű blogos felületeket. Utalt az Alkotmánybíróság 19/2014. (V. 30.) AB, valamint 165/2011. (XII. 20.) AB határozatokra. Megállapította, hogy jelentős különbség van az internetes oldal üzemeltetője által szerkesztett közösségi oldalak és a tisztán véleményoldalak között. Utóbbiaknak nincs szerkesztőjük, és ezért nem is lépnek fel tájékoztatási, vagy hasonló igénnyel, céljuk az internetes közösségbe tartozók közötti eszmecsere és kommunikáció lehetőségének biztosítása.

Azt állapította meg, hogy a perbeli esetben olyan blogról van szó, amely nem minősül sajtóterméknek. A III. rendű alperesnek, alapító szerkesztőként feltüntetése nem jelenti egyben a megjelenő tartalmak nevezett általi szerkesztésének tényét is. Az oldalnak nincs impresszuma, nem találhatók rajta szerkesztési elvek, nincsenek rovatok, téma szerint csoportosított megszólalások, amik a tartomszerkesztés külső jegyeinek minősülnének. A menedzsment tagjai nem az oldal tartalmát szerkesztik, hanem a felület formai megjelenéséért, a hirdetésekért felelős személyek. Az a tény, hogy valaki gazdasági tevékenységgel biztosítja az oldal működését, a szerkesztett tartalom hiányában az oldalt nem minősíti sajtótermékké.

Kifejtette, hogy sajtótermék behatárolása esetén a bíróságnak a jogszabályban foglaltakat szűken kell értelmeznie. A sajtótól eltérő egyéb véleményformáló megjelenések tartalmi miatt, az ezekkel kapcsolatos felelősségi rendszer más.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a kereseti kérelemnek megfelelő határozat meghozatalát.

Megítélése szerint az I. rendű alperes nyilvánvalóan internetes sajtóterméknek minősíthető, hiszen azon feltüntették az alapító főszerkesztőt is, aki szerkesztői felelősséget visel a tartalmakért. A gazdasági szolgáltatás nyújtását az a tény is alátámasztja, hogy az oldalon fizetett hirdetések találhatók.

A II. és III. rendű alperesek pedig médiaszolgáltatónak minősülnek, és tevékenységüket az elsőfokú bíróságnak e szerint kellett volna megítélnie.

Előadta, hogy az oldal nem csak technikai lehetőséget biztosít az írások megjelenéséhez, mivel az oldalra közvetlenül nem lehet feltölteni cikkeket. Ez azt mutatja, hogy a tartalmakat szelektálják, másrészt pedig az egyes írások azonos stílusban, a szerző megjelenésével, napi rendszerességgel jelennek meg tájékoztatási célzattal. Az üzleti tevékenységet egyértelműen mutatja, hogy az ... oldalon fizetett hirdetések találhatók.

Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság által ismertetett alkotmánybírósági határozat is kimondta, miszerint az egyes internetes sajtótermékekhez fűzött kommentek miatt a felelősség megállapítható és helye lehet helyreigazításnak is.

Utalt arra is, hogy a III. rendű alperes tárgyalásra történő idézése nem volt szabályszerű, ezért az üggyel kapcsolatosan nem lehetett meghallgatni.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Megítélése szerint a perbeli blogon megjelent tartalom nem tartozik a sajtótörvény hatálya alá. Az Ektv. szerint a közvetítő szolgáltató (tárhely-szolgáltató) a jogsértés tudomásra jutásával a kifogásolt tartalom eltávolítására köteles, és ennek a kötelezettségének a II. rendű alperes eleget is tett.

Nem a II. rendű alperes helyezte el a kérdéses oldalon a tartalmat, hanem azt egy felhasználó töltötte fel. A blog írói, szerkesztői nem a II. rendű alperes munkatársai, a II. rendű alperes kizárólag a blog technikai hátterét biztosítja, mint a mindenki számára elérhető ingyenes blog.hu tárhely-szolgáltatást.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla teljes egészében osztotta az elsőfokú bíróság ítéleti álláspontját, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyben hagyta.

Az elsőfokú bíróság ítéletében, illetőleg a felperes fellebbezésében foglaltak alapján a másodfokú bíróságnak alapvetően abban kellett állást foglalnia, hogy a felperes által sérelmezett közlés médiatartalomnak minősül-e vagy sem, mivel az Smtv. 12. § (1) bekezdése a sajtó-helyreigazítási jog érvényesítését kizárólag a médiatartalomban megjelentekkel összefüggésben rendeli alkalmazni.

Az Smtv. 1. § 7. pontja szerint médiatartalom: valamennyi médiaszolgáltatás során, valamint sajtótermék által kínált tartalom. Az Smtv. 1. § 6. pontjában foglalt, a sajtótermék meghatározását tartalmazó rendelkezés alapján az ilyen orgánumoknak elengedhetetlenül szükséges feltétele, hogy azt gazdasági szolgáltatásként nyújtsák, tartalmáért valamely személy szerkesztői felelősséget viseljen, célja pedig a szolgáltatott tartalomnak a nyilvánossághoz való eljuttatása.

Az ... esetében a tartalmak megjelenéshez szükséges elektronikus felületet a II. rendű alperes, mint információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó jogi személy biztosítja.

Az ... felületén elérhető II. rendű alperesi felhasználási feltételek szerint is követhető, hogy a tartalmakat a felhasználók töltik fel, melyhez regisztráció, illetve a felhasználási feltételek elfogadása szükséges. A regisztrációt követően a bejelentkező admin (adminisztrátor) jogosultságot kap, aki akár blogsablonok közül választva készítheti el a saját tartalmát. A blogtulajdonosok pedig az admin jogú tagként szereplő felhasználók, akik eltérő szintű jogosultsággal vonhatnak be további tagokat, saját tartalmaik előállítására. A leírás szerint a szolgáltató a feltöltött tartalmakért nem vállalja a felelősséget, az kizárólag a felhasználókat (bloggereket és kommentelőket) terheli.

A rendszer leírásából következik, hogy a felületen megjelenített tartalmakat nem egy felülről építkező szervezet hozza létre, hanem a megjelenített tartalmakat egymástól független, közös szervezet alá nem tartozó szerzők, szerzői csoportok készítik. A szerzők tartalmainak azonossága csak abban van, hogy valamennyien a II. rendű technikai jellegű szolgáltatását igénybe véve helyezik el tartalmaikat.

Az Smtv. 1. § 6. pontja alatti meghatározás szerint a szerkesztői felelősség a médiatartalom kiválasztása és összeállítása során megvalósuló tényleges ellenőrzésért való felelősséget jelenti és nem eredményez szükségszerűen jogi felelősséget a sajtótermék tekintetében.

Az ... esetében ilyen jellegű szerkesztői tevékenység nincs, mivel nincs olyan személy akinek közvetlen ráhatása lenne valamennyi, ezen az elnevezésen elérhető tartalomra.

A sajtótermékké minősítés legfontosabb feltétele, a szerkesztői felelősség az ... esetében hiányzik, ezért a sérelmezett tartalom nem sajtótermékben jelent meg, ebből következően pedig az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerinti sajtó-helyreigazítás ezen megjelenéssel kapcsolatban nem kérhető.

Az felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles viselni a II. rendű alperes perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint.

A másodfokú perköltség a felperesi jogi képviselőt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj.

Köteles viselni továbbá a felperes a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2015. október 20.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő